

Numer modułu zgodnie z planem studiów	M_SO1_7/5c
Nazwa kierunku studiów	SZTUKA OGRODOWA I ARANŻACJE ROŚLINNE
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Ogrody Orientu Oriental gardens
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	3 (1,44/1,56)
Tytuł naukowy/ stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr Seweryn Malawski
Jednostka oferująca moduł	Katedra Architektury Krajobrazu
Cel modułu	Pogłębienie wiedzy w zakresie sztuki ogrodów bliskiego i dalekiego wschodu (ogrodów arabskich, chińskich, japońskich i koreańskich, Azji południowo-wschodniej). Pogłębienie wiedzy o ogrodach arabskie w Europie. Wpływie ogrodów orientu na europejską sztukę ogrodową. Pogłębienie wiedzy o współczesnych ogrody orientalnych i stosowanym materiale roślinnym.
Treści programowe modułu	Moduł obejmuje wiedzę dotyczącą historii, przemian kompozycyjnych i stylowych w obrębie ogrodów orientu (w tym ogrodów: Islamu, Chin, Japonii i Korei i Południowo-wschodniej Azji). Zagadnienia związane z doбором materiałów budujących ogrody wschodu, ich wykorzystania i symboliki. Doboru roślinności i symboliki roślin. Sposobu wykorzystania i kształtowania form roślinnych w tworzeniu aranżacji o orientalnym charakterze (<i>bonsai, niwaki, karikomi, tamamono, bonseki (pengjing)</i>). Zagadnienia związane z wpływem ogrodów orientu na rozwój europejskiej sztuki ogrodowej. Wpływ ogrodów Chin na kształtowanie koncepcji ogrodu rokokowego i krajobrazowego. Inspiracje kulturą wschodu we współczesnej architekturze krajobrazu i komponowaniu aranżacji roślinnych we wnętrzach.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Guzikowska-Konopińska E., 2013, <i>Ogród japoński</i> , Multico Oficyna Wydawnicza, Warszawa. Conder J., 2017, <i>Kwiaty Japonii i sztuka kompozycji kwiatowych</i> , Universitas, Kraków. Majdecki L., 2010, <i>Historia ogrodów</i> , T. 1-2, PWN, Warszawa. Hobhouse P., 2007, <i>Historia ogrodów</i> , Arkady, Warszawa. <i>Historia Chińskiej Cywilizacji. Historia Ogrodów</i> , 2017, red. K. Targus, R. Kurasz, Wyd. Adam Marszałek, Toruń. <i>Ogrody zwierciadła kultury. Wschód</i> , 2004, red. L. Sosnowski, A. Wójcik, Universitatis, Kraków. Cragoe C. D., 2012, <i>Jak czytać architekturę. Najważniejsze informacje o stylach i detalach</i> , Arkady, Warszawa. Cole E., 2008, <i>Architektura. Style i detale</i> , Arkady, Warszawa. Siewniak M., Mitkowska A., 1998, <i>Tezaurus sztuki ogrodowej</i> , Rytm, W-wa.
Planowane formy/ działania/ metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykłady, prezentacja multimedialna, warsztatowe ćwiczenia projektowe.